

maal vil overhovedet ikke volde anden Vanskelighed end den, det ærede Medlem ved denne Lejlighed ønsker at skildre, det har han nemlig Brug for for at modsætte sig den ved Cirkulæret af 4. September foreslaaede Ordning for Fremtiden.

Jeg maa meget beklage, om det ærede Medlem Hr. Vesterager skulde finde, at han har faaet en ufortjent haard Behandling, foranlediget ved hans Indlæg i denne Sag. Jeg kunde ikke svare det ærede Medlem anderledes, end jeg gjorde, fordi jeg dels ikke forstod ham og dels ganske bestemt og afgjort maatte protestere mod de Motiver til det foreliggende Lovforslag, som det ærede Medlem mente, at jeg havde sluttet mig til. Det ærede Medlem siger, at ved denne Anvisning paa at yde Brændselshjælp, som der her er givet, er der faktisk etableret en Forbindelse mellem Aldersrentenyderne og det foreliggende Lovforslag, for hvis det ikke var Tilfældet, burde man ikke have indskrænket sig til at yde Aldersrentenyderne den i Lovforslaget omtalte Brændselshjælp. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at der er ikke anden Forbindelse mellem dette Lovforslag og Aldersrenteloven end den, at Forslaget angaar Aldersrentenydere. Men det er ganske naturligt i dette Tilfælde. De Personer, der er saaledes stillet, at de kunde være Aldersrentenydere, men ikke har ansøgt om at faa Aldersrente, vil jo, hvis de kommer i Trang for at faa Brændsel, som de ikke kan skaffe sig ved egne Midler, kunne ansøge om at blive Aldersrentenydere, og de vil da paa den Maade faa mere end de Midler, der er Brug for til at skaffe sig Brændsel. Men dernæst angaar Lovforslaget kun Aldersrentenydere af den Grund, at disse er afskaaret fra at modtage Hjælp fra Hjelpekassen. Det er Hovedsagen, og det vil jeg bede det ærede Medlem Hr. Vesterager om at bemærke sig. Dersom en Familie, der ikke er Aldersrentenyder, kommer i en saadan Trang, at Kommunalbestyrelsen finder Anledning til at hjælpe den med Brændsel, tror jeg ikke, den vilde yde Hjælpen paa Grundlag af denne Lov, hvor der ingen Refusion vil blive, men yde Hjælp paa Grundlag af Hjelpekasseloven, hvor der dog er nogen Refusion. Derfor er det ærede Medlem paa dette Punkt ganske vildfarende, naar han slutter fra dette, at det er Aldersrentenydere, som er nævnt i Lovforslaget, til, at Lovforslaget er et Tillæg til Aldersrenteloven. Mod denne Misforstaaelse maa jeg endnu en Gang protestere. Men, som sagt, det hele er jo dog Udtryk for en Redebonhed fra

samtliges Partiers Side til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, og derfor bringer jeg endnu en Gang min Tak.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg har før haft Lejlighed til at sige og vil sige det endnu en Gang, at jeg ikke kan erkende, at fordi man foreslaar sociale Love, skal man, saaledes som det er Venstres nuværende — ikke tidligere — Betragtning, anvise Midlernes Tilvejebringelse med det samme. Det var der ikke Tale om, da Venstre gik til de nuværende Militærdgifter; man angav ikke særlige Veje, ad hvilke Midlerne skulde komme. Det er noget nyt i Venstres Taktik, at saa snart der er Tale om Foranstaltninger til Bedste for de smaa, de fattige, de ringe i Samfundet, saa vær's god skal man ogsaa anvise Midlerne. For øvrigt maa jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Statsministeren i sin Tid beregnede 9 Mill. Kr. til Gennemførelsen af Aldersrenteloven. De 9 Mill. Kr. er udskrevet i Skatter, og de er ikke brugt til denne Forsorg.

Jeg takker den højtærede Minister for hans Omsorg for mit Sindelag. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister vilde gøre noget til, at jeg kom i Besiddelse af et mildere Sindelag. Det er saa uhyre let. Gør noget for de gamle, saa bliver straks mit Sindelag mildere! Men jeg maa vende mig mod den højtærede Minister, naar han forsøger paa at være morsom i denne Sag. Denne Sag er i Virkeligheden saa alvorlig, at den højtærede Minister ikke behøver at gøre opmærksom paa, at Husene i Byerne ogsaa har 4 Ydervægge. Ministeren ved saa udmærket godt, hvad Meningen er, at i Byerne ligger Husene i Rækkefølge og luner for hinanden, saaledes at de er langt, langt lettere at varme op end de Huse, hvori de gamle bor ude paa Landet. Jeg vil dernæst spørge den højtærede Minister: Hvad vil han gøre med de Ægtepar, hvor kun den ene er berettiget, og som ikke kan købe Brændsel for den Sum, der er foreslaaet her? Det vil blive ved med at være et meget uheldigt Ægtepar. Det bor under akkurat de samme Forhold som de andre. Den højtærede Minister har ganske Ret i, at dette er en selvstændig Lov, hvor man ikke behøver at have de samme Principper, som man har i Aldersrenteloven. Jo mere disse Principper